

Sygn. akt VI GC 72/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: W. B. (...)

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę: 84.946,03 zł

I.zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. B. (...) kwotę 31.996,46 zł (trzydzieści jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 46/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 30.908,44 zł od dnia 3 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

- 1.088,02 zł od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty ,

II.oddala powództwo w pozostałej części,

III.zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.705,87 zł (jeden tysiąc siedemset pięć złotych 87/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 72/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lutego 2016 roku

Pozwem z dnia 11 luty 2014 r. (data prezentaty Sądu) ostatecznie sprecyzowanym pismem z dnia 26 czerwca 2014 r. (k. 343) powód W. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą W. B. (...) w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 84 796,03 zł tytułem odszkodowania, zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego oraz zwrotu innych kosztów poniesionych w związku z wypadkiem do jakiego doszło w dniu 12.10.2011 r. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w sposób szczegółowo w pozwie wskazany i kosztami postępowania.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę składają się:

- kwota 1088,02 zł tytułem odsetek ustawowych od wypłaconego przez pozwanego odszkodowania w wysokości 20 097,56 zł wyliczonych za okres od 3.12.2011 r. do 2.05.2012 r.,

- kwota 12 932,44 zł od dnia 3.12.2011 r. do dnia zapłaty tytułem brakującego odszkodowania za pojazd,

- kwota 66 000 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w okresie od 12 listopada 2011 r. do 24 stycznia 2013 r.,
- kwota 1700 zł tytułem zwrotu zaliczki wpłaconej na poczet nowego pojazdu w dniu 14.10.2011 r. F.,
- kwota 256 zł tytułem zwrotu opłaty komunikacyjnej, w tym opłaty ewidencyjnej w związku z rejestracją pojazdu zakupionego dnia 24.01.2013 r.,
- kwota 25 zł tytułem zwrotu opłaty poniesionej na potwierdzenie kserokopii dowodu rejestracyjnego uszkodzonego pojazdu,
- kwota 525 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z holowaniem uszkodzonego pojazdu,
- kwota 2 269,57 zł tytułem zwrotu łącznych kosztów naprawy wynajmowanego pojazdu udokumentowanych fakturami VAT nr (...) na kwotę 391,75 zł, nr (...) na kwotę 955,69 zł, nr (...) na kwotę 56,58 zł, nr (...) na kwotę 865,55 zł.

W uzasadnieniu powód podał, że niniejszym pozwem dochodzi odszkodowania oraz wydatków jakie poniósł w związku z wypadkiem drogowym jaki miał miejsce w dniu 12.10.2011 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący jego własność samochód marki M. (...) nr rej. (...), który służył mu do prowadzenia działalności gospodarczej.

Powód wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na jego rzecz odszkodowanie w wysokości 20 097,56 zł kwalifikując szkodę w pojeździe jako całkowitą. W ocenie powoda wypłacone mu przez pozwanego odszkodowanie za uszkodzony pojazd zostało rażąco zaniżone a kwota 12 932,44 zł jakiej domaga się niniejszym pozwem stanowi różnicę pomiędzy realnie poniesioną szkodą 32 700 zł (wartość uszkodzonego pojazdu przed wypadkiem) a kwotą wypłaconego odszkodowania 15 444,56 zł oraz wartością wraku uszkodzonego pojazdu 4 320 zł. Ponadto powód wyjaśnił, że domaga się zwrotu poniesionych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego ponad nieuwzględnioną przez ubezpieczyciela kwotę, a także innych wydatków poniesionych w związku z przedmiotowym zdarzeniem, które w sprecyzowanym żądaniu wymienił.

W odpowiedzi na pozew (k. 271-277) pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia, do którego doszło w dniu 12.10.2011 r. Pozwany wskazał, że odszkodowanie wypłacone dotychczas w postępowaniu likwidacyjnym w pełni rekompensuje szkodę powstałą w pojeździe.

Pozwany zakwestionował zasadność domagania się przez powoda zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres od 12 listopada 2011 r. do 24 stycznia 2013 r. wskazując, że koszty najmu pojazdu w tym okresie nie pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 12.10.2011 r. Pozwany zakwestionował także zasadność dochodzenia przez powoda pozostałych roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że w dniu 12 października 2011 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) nr rej. (...) stanowiący własność powoda W. B..

Sprawca kolizji był w dacie zdarzenia objęty umową obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. w W..

Pozwany przyjął odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i pismem z dnia 7 listopada 2011 r. /k. 79/ poinformował powoda, że szkoda w pojeździe została zakwalifikowana jako szkoda całkowita (z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu jego naprawa była ekonomicznie nieuzasadniona gdyż koszty naprawy przekraczały wartość pojazdu) i zostanie rozliczona jako różnica pomiędzy wartością rynkową pojazdu przed zdarzeniem a wartością pozostałości.

Pozwany dokonał wyceny szkody, przyjmując, że wartość rynkowa pojazdu przed zdarzeniem (netto) wynosi 22 600 zł, wartość pojazdu po zdarzeniu – 7 152,44 zł, wysokość odszkodowania – 15 447,56 zł.

W korespondencji mailowej z dnia 16 listopada 2011 r. powód zakwestionował wycenę sporządzoną przez pozwanego.

Pismem z dnia 27 kwietnia 2012 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 20 097,56 zł, na którą składały się: kwota 15 447,56 zł tytułem odszkodowania za szkodę całkowitą w pojeździe oraz kwota 4 650 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego (k. 82) Odszkodowanie powyższe zostało powodowi wypłacone w dniu 2 maja 2012 r. (k. 90)

dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 5.11.2010 k. 27, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym, karta pojazdu, k. 28-30, akta szkody, w szczególności pismo pozwanego z dnia 7.11.2011 r., pismo powoda z dnia 27.12.2011 r., oferta handlowa, polecenie przelewu kwoty 1000 zł k. 34-38, pismo powoda z 15.11.2011 r., raport z wystawienia aukcji, arkusz ustalenia wartości pojazdu z 27.10.2011 r., analiza kosztów naprawy, pismo pozwanego z dnia 27.04.2012 r., pismo z 31.10.2011 r., korespondencja e-mail stron, polecenie przelewu kwoty 20 097,56 zł k. 90, pismo powoda z 9.11.2011 r., protokół oględzin, pismo pozwanego do sprawcy szkody z 13.10.2011 r., kalkulacja naprawy z 27.10.2011 r. (...) E. k. 77-138

W okresie od dnia 12 listopada 2011 r. do 24 stycznia 2013 r. powód W. B. w związku z utratą możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu ponosił koszty najmu samochodu zastępczego, przy przyjęciu stawki najmu 150 zł netto za dobę.

Łączny koszt wynajmu samochodu zastępczego w okresie od dnia 12 listopada 2011 r. do 24 stycznia 2013 r. wyniósł 66 000 zł.

Powód poniósł także koszt holowania uszkodzonego pojazdu w kwocie 525 zł.

W dniu 24 stycznia 2013 r. powód zakupił samochód marki M. (...) rok prod. 2008 za cenę 38 900 zł netto. (k. 75)

Pojazd zastępczy wynajmowany przez powoda był wykorzystywany przez niego do celów prowadzonej działalności gospodarczej, w ramach której zajmuje się sprzedażą i dostarczaniem tuszy i tonerów przedsiębiorstwom i urzędom publicznym w całej Polsce, przy czym w zależności od umowy są to dostawy realizowane cyklicznie w ramach przetargów wygranych w drodze zamówień publicznych lub jednorazowo.

dowód: umowa najmu samochodu ciężarowego z dnia 12.10.2011 r. k. 39-42, faktura VAT nr (...) k. 32, faktury VAT związane z najmem pojazdu zastępczego k. 43-58, dowody wpłaty, opłata komunikacyjna k. 59-74, faktura VAT nr (...) k. 75, wyciąg z rachunku bankowego z 24.01.2013 r., umowa z użytkownikiem konta z dnia 23.11.2012 r. potwierdzenia dokonania przedpłaty k. 127-136, dowody zakupu paliwa k. 137-222, wyciągi z rachunków bankowych k. 223-235, ewidencja środków trwałych za okres od 10.2011 r. do 01.2013 r. k. 299-305, zestawienie dostaw realizowanych przez powoda k. 306-309, zeznania świadka D. P. k. 338v-339, zeznania powoda k. 548v-549

Po wypadku, w dniu 14 października 2011 r. powód złożył zamówienie na podobny pojazd tej samej marki o podobnym stanie technicznym i wyposażeniu w firmie (...) wpłacając na poczet ceny zakupu zaliczkę w kwocie 1700 zł. Wobec rezygnacji z zakupu, zaliczka nie została powodowi zwrócona.

dowód: polecenie przelewu kwoty 1700 zł k. 33, korespondencja mailowa k. 236-238, zeznania świadka J. H. k. 25, z transkrypcją k. 481-484, zeznania powoda k. 548v-549

Powód dokonywał napraw w wynajmowanym pojeździe, naprawiane były rzeczy eksploatacyjne, które miały na celu przywrócenie pojazdu do sprawności technicznej.

dowód: faktura VAT nr (...)/-5/12 z dnia 31.05.2012 r. k. 163, zeznania świadka W. R. k. 489-489v, zeznania powoda W. B.

Wartość rynkowa pojazdu powoda bezpośrednio przed powstaniem szkody tj. na dzień 12.10.2011 r. wynosi: 24 000 zł netto.

Wartość pojazdu z uszkodzeniami wynosi 4400 zł netto.

Biorąc pod uwagę, że wypłata odszkodowania nastąpiła w dniu 2.05.2012 r. to zasadny był okres najmu pojazdu zastępczego w okresie od 12.10.2011 r. do 2.05.2012 r. Wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego w miejsce uszkodzonego nie była zawyżona.

Naprawy w wynajętym pojeździe dokonywane w okresie najmu przez powoda były niezasadne i niecelowe gdyż w zapisach postanowień umowy o wynajem pojazdu zastępczego nie ma wzmianki o pokrywaniu kosztów napraw wynikających z normalnego zużycia pojazdu.

dowód: opinia biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego A. L. – k.383-408, k. 421-422, opinia ustna biegłego na rozprawie w dniu 19.05.2015 r. k. 431-432, opinia uzupełniająca biegłego z dnia 11.01.2016 r. k. 526-530

Powód wzywał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozewem należności. Wezwania pozostały bezskuteczne.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 25.01.2014 r., z dnia 20.12.2013 r. k. 21-26

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody.

Dokumentacja złożona do akt szkody oraz do akt sprawy została sporządzona przez uprawnione osoby w ramach ich kompetencji, w związku z czym stanowiła wiarygodny dowód w sprawie.

Sąd podzielił opinię biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego A. L., który oszacował wartość samochodu powoda przed i po kolizji, zasadność najmu pojazdu zastępczego we wskazywanym przez powoda okresie jak również celowość wykonanej przez niego naprawy wynajmowanego pojazdu w okresie trwania najmu pojazdu.

Biegły ustosunkował się również do zarzutów zgłoszonych przez powoda, wyjaśniając, że wartość rynkową przedmiotowego pojazdu przed wypadkiem określił przy pomocy systemu (...) (...), a przyjęta przez niego korekta z tytułu indywidualnego zakupu pojazdu za granicą na poziomie -6% wynika z tego, że nie jest znany charakter ani przebieg wcześniejszej eksploatacji pojazdu, przed datą rejestracji w Polsce. Na rozprawie w dniu 19 maja 2015 r. biegły podtrzymał wnioski zawarte w opinii pisemnej. Ponadto w opinii uzupełniającej z dnia 11.01.2016 r. /k. 526-530/ biegły, także po zapoznaniu się z zeznaniami świadków: J. H., W. R., K. P. podtrzymał swoje stanowisko co do zasadności zastosowania korekty z tytułu naprawy powypadkowej na poziomie -5% oraz korekty z tytułu indywidualnego importu na poziomie -6%.

Całościowa opinia biegłego jest w ocenie Sądu rzetelna, zupełna, logiczna i odpowiada szczegółowo na wszystkie istotne z punktu widzenia sprawy zagadnienia, dlatego też stanowiła pełnowartościowy dowód w sprawie. Natomiast przedłożone przez powoda liczne dowody z dokumentów prywatnych, w postaci cenników pojazdów, opinii biegłego sporządzonej w innej sprawie w przedmiocie wyceny pojazdu P. itp., faktury VAT na okoliczność napraw pojazdu uszkodzonego przed wypadkiem, jego stanu technicznego i eksploatacji przed zdarzeniem z dnia 12.10.2011 r. (k. 345-350) miały w niniejszej sprawie znaczenie jedynie pomocnicze. Z dowodami tymi zapoznał się i ustosunkował do nich biegły sądowy wydając opinię w niniejszej sprawie i ustalając wysokość szkody.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka: D. P. na okoliczność zasadności najmu pojazdu zastępczego w prowadzonej działalności gospodarczej i charakteru tej działalności oraz zeznaniom świadków: J. H., W. R., K. P.. Świadkowie J. H., W. R. potwierdzili dokonanie przez powoda wpłaty zaliczki w kwocie 1700 zł na poczet ceny zakupu nowego pojazdu oraz napraw wykonywanych w wynajętym pojeździe. Zeznania powyższych świadków znajdowały potwierdzenia w pozostałych dowodach. Zeznania świadka K. P. dotyczyły stanu technicznego pojazdu, który uczestniczył w wypadku w dniu 12.10.2011 r., do których biegły ustosunkował się w opinii uzupełniającej.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda na okoliczność potrzeby wynajmowania przez niego pojazdu zastępczego oraz poniesionych innych wydatków, bowiem znalazły one potwierdzenie w zebranych dowodach z dokumentów (fakturach, potwierdzeniach przelewów, umowach itp.) Niemniej jednak zasadność poniesionych kosztów podlegała ocenie w toku postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela wynika z przepisów regulujących umowę ubezpieczenia i nie była w niniejszej sprawie kwestionowana. Zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem m.in. zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż do wysokości szkody w mieniu, z uwagi na brak odmiennych uregulowań, znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 kc. Stosownie do powyższego przepisu zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W takich granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkodą w rozumieniu art. 361 § 2 kc jest różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. Odszkodowanie ma zatem wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzonego szkodą.

W ramach likwidacji szkody w pojazdach mechanicznych istotna jest kwalifikacja jedynie celowych, ekonomicznie uzasadnionych wydatków restytucyjnych, bo tylko takie pozostają w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. W niniejszej sprawie przyjęto sposób likwidacji szkody przez wypłatę kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku, który nie był przez powoda kwestionowany. Sporna natomiast była wysokość odszkodowania. Przy jego wyliczeniu Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego. Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego w przedmiotowej sprawie ustalił, iż wartość pojazdu powoda w stanie sprzed zdarzenia wynosiła 24 000 zł netto, natomiast po zdarzeniu w stanie uszkodzonym – 4 400 zł. Różnica tych dwóch kwot odpowiada wartości należnego powodowi odszkodowania, pomniejszonego o kwotę jaką z tego tytułu wypłacił powodowi ubezpieczyciel. Mając powyższe na względzie oraz okoliczność, że opinia biegłego nie została w niniejszej sprawie skutecznie zakwestionowana należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda odszkodowanie odpowiadające różnicy pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą i po szkodzie netto (24 000 zł – 4 400 zł = 19 600 zł) pomniejszoną o kwotę wypłaconego dotychczas odszkodowania (15 447,56 zł) co dało kwotę 4 152,44 zł z tytułu szkody całkowitej w pojeździe.

Odnośnie żądania powoda zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego to podlegało ono uwzględnieniu jedynie częściowo i w ocenie Sądu było zasadne za okres wynajmu od 12.10.2011 r. do 2.05.2012 r. tj. do dnia wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela. W tym zakresie zwrotowi na rzecz powoda podlegały wydatki na najem pojazdu w łącznej kwocie 25 950 zł. Fakt ich poniesienia potwierdzają faktury VAT przedłożone przez powoda nr (...) z dnia 14.11.2011 na kwotę 4 650 zł, (...) z dnia 15.12.2011 r. na kwotę 4500 zł, (...) z dnia 12.01.2012 r. na kwotę 4 650 zł, (...) z dnia 13.02.2012 r. na kwotę 4 650 zł, (...) z dnia 21.03.2012 r. na kwotę 4 350 zł, (...) z dnia 12.04.2012 r. na

kwotę 4 650 zł, (...) z dnia 14.05.2012 r. na kwotę 4500 zł netto (k. 43-49) Przy czym z faktury VAT nr (...) zasądzeniu na rzecz powoda podlegała kwota 3 150 zł, proporcjonalnie do liczby dni najmu (21 dni) przy stawce za najem 150 zł/doba. Łącznie 30 600 zł. Ponieważ (...) wypłaciło z tego tytułu powodowi kwotę 4650 zł do wypłaty odszkodowania pozostała zatem kwota 25 950 zł. Jednocześnie stawka dobowo za najem pojazdu nie odbiegała od stawek stosowanych na rynku lokalnym, co potwierdza opinia biegłego sądowego.

W pozostałym zakresie żądanie powoda zwrotu wydatków za najem pojazdu do dnia 24 stycznia 2013 r. podlegało oddaleniu. Wprawdzie powód przedłożył do pozwu faktury, z których wynika, że wynajmował pojazd od daty kiedy powstała szkoda do początku 2013 r. wykazując szczegółowo jakie dokładnie z tego tytułu wydatki poniósł. Jednak w ocenie Sądu w ustalonym stanie faktycznym okres najmu pojazdu przez powoda, przez dalszy okres po dacie wypłaty odszkodowania nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem. Zasądzając na rzecz powoda powyższą kwotę Sąd miał na względzie aktualną linię orzecniczą odnoszącą się do zakresu w jakim poszkodowanemu należą się koszty najmu pojazdu zastępczego, według której, w przypadku nieopłacalności naprawy (szkody całkowitej) zwrotowi na rzecz poszkodowanego podlegają wydatki na najem pojazdu zastępczego nawet do dnia nabycia nowego pojazdu, jeżeli miały miejsce w okresie niezbędnym do nabycia nowego pojazdu. Ustalenie czasu niezbędnego na nabycie nowego pojazdu ma charakter obiektywny i jest niezależne od posiadania przez poszkodowanego środków pieniężnych - w tym pochodzących z wypłaty odszkodowania obejmującego różnicę wartości pojazdu sprzed i po zdarzeniu szkodzącym - na kupno nowego pojazdu. Dla ustalenia czasu niezbędnego do nabycia pojazdu istotne znaczenie ma czas zawiadomienia poszkodowanego o sposobie likwidacji szkody przez zapłatę różnicy pomiędzy wartością pojazdu sprzed i po zdarzeniu szkodzącym. Z tych względów nie zrywa adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem szkodzącym a kosztami poniesionymi na najem pojazdu zastępczego przy tzw. szkodzie całkowitej wypłata odszkodowania przez ubezpieczyciela obejmującego różnicę w wartości uszkodzonego pojazdu sprzed i po wypadku, jeżeli nastąpiła ona zanim nastąpił upływ czasu niezbędnego do nabycia przez poszkodowanego nowego pojazdu. (tak. m.in. uchwała SN z dnia 22 listopada 2013 r. III CZP 76/13, uchwała SN (7) z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11))

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że zdarzenie szkodzące miało miejsce w dniu 12 października 2011 r., pozwany już pismem z dnia 7 listopada 2011 r. /k. 79/ poinformował powoda, że szkoda w jego pojeździe została zakwalifikowana jako całkowita, gdyż koszty naprawy pojazdu przekraczały jego wartość. Wypłata odszkodowania nastąpiła dopiero w dniu 2 maja 2012 roku tj. po upływie pół roku od daty zawiadomienia powoda o sposobie likwidacji szkody. W ocenie Sądu czas ten, od dnia zawiadomienia powoda o szkodzie do wypłaty odszkodowania, biorąc pod uwagę podaż samochodów na rynku, był wystarczający do dokonania zakupu nowego pojazdu, oraz zagospodarowania tzw. pozostałości pojazdu. Jak wskazano wyżej, wbrew twierdzeniom powoda, kwestia posiadania środków pieniężnych na nabycie nowego pojazdu, w tym także z wypłaty odszkodowania nie jest okolicznością decydującą przy ocenie czasu niezbędnego do nabycia nowego pojazdu. Najem pojazdu przez powoda przez dalszy okres, po wypłacie odszkodowania i oczekiwaniu na zapłatę odszkodowania w okolicznościach rozpatrywanej sprawy jest nie do pogodzenia ze spoczywającym na poszkodowanym obowiązkiem podejmowania czynności zmierzających do minimalizowania skutków szkody. Z powyższych względów wydatki na najem pojazdu przez okres od wypłaty odszkodowania nie podlegały zwrotowi, jako ekonomiczne nieuzasadnione i niecelowe.

Ponadto Sąd uznał, że w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą jaką poniósł powód pozostaje również opłata komunikacyjna w kwocie 256 zł, kwota 25 zł tytułem zwrotu kosztów potwierdzenia dowodu rejestracyjnego przez notariusza, oraz 525 zł za holowanie uszkodzonego pojazdu. Wszystkie powyższe wydatki miały charakter konieczny i miały związek ze zdarzeniem szkodzącym.

Ponadto za zasadne Sąd uznał domaganie się przez powoda kwoty 1088,02 zł tytułem odsetek ustawowych wyliczonych od wypłaconego odszkodowania w wysokości 20 097,56 zł za okres od 3.12.2011 r. do 2.05.2012 r. Zasadzając powyższą kwotę Sąd miał na względzie, że ubezpieczyciel już w listopadzie 2011 r. wiedział jak wyceni szkodę w pojeździe powoda, jaką kwotę uznał, natomiast wypłacił ją faktycznie dopiero po połowie roku tj. 2 maja 2012 roku. Powód, zawiadamiając pozwanego o wypadku doprowadził do rozpoczęcia biegu 30-dniowego terminu, w którym ubezpieczyciel obowiązany był spełnić świadczenie. Z akt szkody wynika, że ubezpieczyciel miał wiedzę o

wypadku już w dniu 13.10.2011 r. bowiem pismem z tej daty zwrócił się do sprawcy szkody o ustosunkowanie się do zgłoszenia (pismo pozwanego z dnia 13.10.2011 r. k. 96).

W toku niniejszego postępowania pozwany nie odniósł się do powyższego żądania powoda i nie wykazał żadnych przeszkód, które uniemożliwiły mu wypłatę uznanej części świadczenia w 30 – dniowym terminie. Z art. 817 §2 kpc wynika, że spełnienie świadczenia w terminie przekraczającym 30 dni od chwili zgłoszenia szkody może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie konkretnych przeszkód uniemożliwiających mu wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia swojej odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością (wyrok SN z dnia 18 listopada 2009 r., II CSK 257/09).

W tej sytuacji, przy bezspornej odpowiedzialności ubezpieczyciela za zdarzenie i uznanej w listopadzie 2011 r. kwocie odszkodowania (k. 79) wstrzymywanie wypłaty odszkodowania do maja 2012 r. należało potraktować jako nieuzasadnione, które skutkowało popadnięciem w zwłokę ubezpieczyciela co najmniej od daty 3.12.2011 r. wskazanej przez powoda oraz koniecznością zapłaty odsetek ustawowych liczonych od tej daty.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo (punkt II wyroku) uznając, że szkoda poniesiona przez powoda z tytułu kosztów naprawy wynajmowanego pojazdu (w łącznej kwocie 2 269,57 zł wynikającej z faktur VAT nr (...) na kwotę 865,55 zł) oraz utracona zaliczka na zakup nowego pojazdu (1700 zł) nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 kc z wypadkiem, do którego doszło w dniu 12.10.2011 r.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego naprawy w wynajętym pojeździe dokonywane w okresie najmu przez powoda wynikały z normalnej eksploatacji pojazdu, do których wedle umowy o najem pojazdu zastępczego powód nie był zobowiązany. W tym stanie rzeczy poniesione przez niego z tego tytułu wydatki nie zostały zakwalifikowane jako ekonomicznie zasadne i celowe, które podlegałyby zwrotowi.

Również wydatek w postaci zaliczki 1700 zł wpłaconej na zakup nowego pojazdu firmie (...) nie może być uznany za pozostający w adekwatnym związku z wypadkiem do jakiego doszło w dniu 12 października 2011 r. Zauważyć należy, że zaliczkę wynoszącą 1700 zł wpłacił powód sprzedawcy już dwa dni po wypadku tj. w dniu 14 października 2011 r. kiedy nie znane mu było stanowisko ubezpieczyciela sprawcy szkody odnośnie tego jak zostanie zakwalifikowana szkoda w pojeździe, kiedy i w jakiej wysokości zostanie mu wypłacone odszkodowanie, kiedy zakończy się postępowanie likwidacyjne. W tej sytuacji przyjąć trzeba, że dokonując wpłaty zaliczki na poczet zakupu nowego pojazdu powód posiadał środki na zakup pojazdu. Poza tym w sytuacji gdy powód miał zapewniony pojazd zastępczy, nie było przeszkód do tego aby wycofać kwotę wpłaconej zaliczki od sprzedawcy aby zapobiec jej utracie.

Odnośnie odsetek od zasądzonej kwoty odszkodowania 30 908,44 zł Sąd uznał, że należą się one od daty wezwania pozwanego do zapłaty, plus 5 dni na obrót pocztowy - co daje datę 3 stycznia 2014 r. Nie można przyjmować odsetek od dat faktur, które zostały przez powoda załączone. Te odsetki są liczone w fakturach dla strony powodowej przez wynajmującego. Natomiast względem pozwanego roszczenie stało się wymagalne z chwilą wezwania go do zapłaty i od tej chwili zostały zasądzone odsetki , z uwzględnieniem obrotu pocztowego.

Natomiast odsetki ustawowe Sąd zasądził od kwoty 1 088,02 zł od dnia 11 lutego 2014 r. mając na względzie brzmienie art. 482 § 1 k.c., zgodnie z którym od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa (...) Data 7 lutego 2014 r. widniejąca na kopercie , na którą powoływał się powód była nieczytelna stąd odsetki przyjęto od dnia 11 lutego 2014 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielenia. Zgodnie z powyższą zasadą strony powinny ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 62,34%, a strona pozwana w 37,66 %. (punkt III wyroku).

Na koszty powoda składa się opłata od pozwu w kwocie 4.248,00 zł , koszty opinii biegłego w kwocie 2.861,58 zł, koszty stawienia świadków w kwocie 258 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. W sumie 10.984,58 zł.

Koszty pozwanego to koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł .